

Det går dåligt för granbarkborrarna i södra Sverige i år

Niklas Björklund, Martin Schroeder, Bo Långström, SLU, Uppsala

Efter stormen Gudrun, som drabbade södra Sverige år 2005, ökade antalet granbarkborrar kraftigt i kvarliggande vindfällan. När antalet angripande granbarkborrar är högt kan de övervinna stående trädets försvar vilket är nödvändigt för att deras avkomma skall kunna utvecklas där. År 2006 var ståndskogsangreppen som mest omfattande och sedan dess har antalet dödade träd minskat successivt. I år verkar granbarkborrarna dock ha anmärkningsvärda svårigheter med att övervinna trädets försvar. Efter att ha skurit fram ett hundratal gångsystem i angripna stående träd från fem olika platser i södra Sverige så har vi inte funnit ett enda fall där granbarkborrarna lyckats övervinna trädets försvar och där larverna kunnat utvecklas normalt. I två träd har vi funnit larver men i båda dessa träd har larverna varit inkapslade i kådindränkt floem. I alla de övriga träden har utvecklingen stannat upp i äggstadiet. Detta beror troligen på att vädret gynnat trädets försvarsförmåga samt att antalen angripande barkborrar varit relativt låga vilket gjort det lättare för träden att försvara sig. Om trädets förmåga att försvara sig håller i sig kommer troligen granbarkborreutbrottet, som härjat i södra Sverige sedan stormen Gudrun, dö ut helt i år.

Modergång av granbarkborre där äggen inte utvecklats till larver (Foto Per-Erik Larsson).